

РЕЦЕНЗИЈА РУКОПИСА

Кристина Митић и Љиљана Марковић, ВЕШТИНА ПИСАЊА, Вежбанка II,
Ниш, 2026.

Рукопис уџбеника *Вештина писања*. Вежбанка II, ауторки проф. др Кристине Митић, са Департмана за србистику Филозофског факултета Универзитета у Нишу, као и Љиљане Марковић, професора српског језика и књижевности у Гимназији „Бора Станковић“ у Нишу, представља наставак њихових креативних и практичних интересовања за област вјештине писања уопште, за младе писце и читаоце, за пословне људе и њихову кореспонденцију, као и академског писања за студенте друштвено-хуманистичких, а прије свега филолошких дисциплина, као и медијских студија. Наведени рукопис ће бити од знајачне помоћи и за све оне који се школују на нематерњем језику. Рукопис обухвата око 210 страница компјутерског текста, а сачињен је из „Прослова“ и „Уводног разговора“, као и три аналитичке цјелине („Тражење теме“, „Прича“, „Песма“).

У уводном „Прослову“ постављени су адекватни методолошки оквири. Указано је на феномен „вештине писања“ као континуираног процеса који се „гради стрпљиво, кроз вежбу, анализу и разумевање језика“. Такође је указано и на „прву вежбанку“ објављену 2019. године, која је „поставила темеље правилног и јасног изражавања“, а Вежбанка II намијењена је онима који „желе да своје писање подигну на виши ниво: академски, професионални или креативни“. Оба рукописа, у наведене двије Вежбанке, осмишљени су као „практични водичи“ за све оне који већ посједују основне вјештине писања, али „желе да их унапреде и примене у различитим контекстима – од академских радова и пословне комуникације, до креативног и медијског израза“. При томе је посебна пажња усмјерена на прецизан стил, на јасну и утемељену аргументацију, као и критичко мишљење, како би што лакше била прихваћена од циљане публике. У уводу је указано на важну чињеницу да рукопис Вежбанке II „не нуди готова решења“, већ позива на процес континуираног истраживања и усавршавања као принципа цјеложивотног учења. У том контексту значајно мјесто заузимају поједини уврштени приређени текстови, попут сегмента из књиге Стивена Кинга „Шта се учи на часовима креативног писања“, фрагмента „Учите од старих мајстора“ који је преузет из романа Марсела Пруста *У потрази за изгубљеним временом* и сл.

У аналитичкој цјелини рукописа која је насловљена као „Тражење теме“, а која се може посматрати и као даља разрада уводних методолошких стандарда, представљане су „енергизујуће“ вјежбе, оквирне теме и идеје, „сталне“ теме у књижевности, писање „женско“ и „мушко“, читање „на маргини“ и писање „на туђе“. У аналитичкој цјелини која је насловљена као „Прича“ указано је на улогу

„приповедача“, на позицију „премештања“, на „писање по моделу“, на „дијалоге“, на начин „писања сценарија“, на обликовање и осмишљавање „наслова“ и сл. У аналитичкој цјелини која је насловљена као „Песма“ указано је на функцију лирских „гласова“, на значења „лирског субјекта и пејзажа“, на стилски потенцијал „фигура дикције“, „фигура конструкције“, „фигура речи“, као и „фигура мисли“. Између бројних карактеристичних примјера, у овој рукописној цјелини као нарочито успјешне издавајемо различите врсте вежби: „трансформације стварности“, „рефлексије кроз ликове“, „случајних текстова“, „вишеструког гласа“, „фолклорних мотива у савременом тексту“, „гласова традиције“, „позоришних фрагмената“, „симболике сцене“, „фолклорног дијалога“, „ритма песме у тексту“ и сл. Тиме је наведеном феномену креативног писања додата и важна културолошка димензија и улога. На успјешан начин су систематизоване и „сталне“ теме у књижевности: „природа као жива сила“, „љубав и смрт као архетипске осе књижевности“, „апстракције и персонификације“, „преображај, парадокс и двојност“, „бол као извор песме“, „иреално и мистично“. Писање „женско“ и „мушко“ представљено је кроз књижевне погледе Исидоре Секулић, Ива Андрића, Десанке Максимовић и Миодрага Павловића и сл.

На основу укратко представљених најзначајнијих аспеката, можемо закључити да рукопис под насловом *Вештина писања*. Вежбанка II, ауторки проф. др Кристине Митић и Љиљане Марковић, представља изузетно добро осмишљен уџбеник, који ће бити од велике помоћи за широку читалачку публику, од младих писаца до пословних људи, као и свих оних који се школују на нематерњем језику, а највише за студенте филолошких и других друштвено-хуманистичких дисциплина.

Рукопис препоручујем за објављивање.

Проф. др Горан Максимовић

Редовни професор на Департману за србистику
Филозофског факултета Универзитета у Нишу

У Нишу, 2. фебруара 2026.